

[Karlskov Jensen.]

hvorefter de første 10 pct. moms hidtil ikke har belastet forbrugerpriserne på mejeriprodukterne, men er ydet som et forbrugertilskud på godt 200 mill. kr. af statskassen.

Efter forslaget bortfalder tilskuddet allerede fra 1. februar, og det vil betyde en prisforhøjelse på 12-15 øre pr. l mælk og en tilsvarende forhøjelse af priserne på smør, ost og andre mælkeprodukter. Jeg vil gerne understrege, at landbruget ikke af den grund får højere priser for sin produktion. Landbruget har i øvrigt været meget tilbageholdende med at få reguleret priserne på hjemmemarkedet i takt med de stigende omkostninger, idet den seneste forhøjelse af hjemmemarkedspriserne på mejeriprodukter skete i august 1971.

Bortfaldet af bestemmelserne begrundes med, at tilskudsordningen ikke er forenelig med EF's markedsordning for mælk og mejeriprodukter, og da der jo alene er tale om en nedsættelse af priserne på danskproducerede mejeriprodukter, er det klart, det vil medføre en diskriminering af importerede varer, om ikke disse bestemmelser bortfalder.

Nu kunne man måske nok have oprettholdt momsen, men så måtte det ske i form af en differentieret moms med en lavere sats for fødevarer, sådan som man har det i de andre EF-lande. Så meget om selve lovforslaget.

Med hensyn til tidspunktet for fremsættelsen og forholdene i forbindelse med fremsættelsen af forslaget vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger.

Siden afstemningen om Danmarks optagelse i De europæiske Fællesskaber den 2. oktober 1972 har alle forhold i denne forbindelse ligget klart. De gældende bestemmelser kunne ikke opretholdes uændrede, og i finanslovforslaget for 1973-74 er der, som det er blevet nævnt her, heller ikke afsat penge til det formål. Og så må man spørge: hvad er da begrundelsen for, at landbrugsministeren først nu, næsten 5 måneder senere, fremsætter forslaget? Det må føles som en tilsidesættelse af folketinget, at et nødvendigt forslag først fremsættes en uges tid før, det skal træde i kraft. Det forekommer uantageligt, at vi her i folketinget skal behandle et lovforslag, som i realiteten i sidste uge administrativt er ophævet af landbrugsministeren. Man foruddiskonterer frimodigt

folketingets stillingtagen. At landbrugsministeren i et venligt brev til ordførerne i denne sag for et par dage siden gjorde os opmærksom på den samtidig udstedte bekendtgørelse, fritager naturligvis ikke ministeren for ansvaret for, at folketinget er bragt i denne noget absurde situation.

Nu blev det nævnt af socialdemokratiets ordfører, at der måske bliver tale om at fremsætte forslag om nogle sociale tilskud til afbødning af de prisstigninger, der følger. Disse forslag må vi jo så tage stilling til, når de foreligger. Vi vil fra venstres side ikke modsætte os, at denne lov ophæves.

Erik Hansen: Der har, om jeg så må sige, været mange udenværker, inden denne sag er kommet frem til folketinget, og det fremgår jo tydeligt både af gårsdagens og dagens aviser, at denne sag har været lagt op til at være en vel nok større sag, end den kan bære.

Efter min opfattelse er det reelle i forslaget forholdsvis let at overskue. Den lov, der blev gennemført i juni 1967 i forbindelse med momsens indførelse, og som gik ud på at bemyndige landbrugsministeren til at yde kompensation til mejerisektoren for at friholde forbrugerne for virkningen af den 10 pct.s moms, ønsker man ophævet.

Det har været fremme i debatten nogle gange, at det er kritisabelt, at lovforslaget først kommer nu, så det ikke kan få virkning fra 1. februar, altså være vedtaget inden 1. februar, hvor der jo i henhold til fællesmarkedsreglerne ikke må ske en forskelsbehandling mellem danske og udenlandske produkter. Denne lovgivning, der alene tager sigte på at friholde produkterne fra momsvirkningen, er således ikke tilladelig efter 1. februar. Ministeren har så i sin tidnød — og der er jo flere grunde til, at ministeren på det sidste ligesom ikke har kunnet få tiden til at slå til — valgt at meddele partiernes ordførere i denne sag, at man med en bekendtgørelse sætter loven ud af kraft. Da det imidlertid drejer sig om en bemyndigelseslov, som, så vidt jeg ved, i sin tid blev sat i kraft gennem en bekendtgørelse, mener jeg for så vidt ikke, at selve fremgangsmåden med at sætte denne loven ud af kraft gennem en bekendtgørelse i sig selv er særlig angribelig. Men når det er sagt, vil jeg da gerne føje til, at mit parti ikke er tilhæn-